

uitbreiding van de ziekte onder de hoenders, tevens gevallen van besmetting van de mens zullen voordoen, zodat het zijn nut heeft op deze mogelijkheid te wijzen. Besmettingen van mens op mens zijn verondersteld, maar onwaarschijnlijk.

Een zeer uitvoerig overzicht van de literatuur (met 78 verwijzingen) vindt men bij BLOOD (*Bull. Pan.-Am. San. Bur.* 29, 28, 1950).

F. DEKKING

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

AUREOMYCINE BIJ ACTINOMYCOSE

Naar aanleiding van de beantwoording van vraag 14, waarin wordt gezegd, dat de actinomyces-schimmel niet gevoelig is voor aureomycine, wil ik de volgende waarneming mededelen:

Bij een man van 23 jaar, die sinds April 1948 ziek is en in April 1949 een ileocoecale resectie onderging, in aansluiting waaraan fistelende abscessen rechts onder in de buik en aan het rechter bovenbeen ontstonden, werden in de etter verschillende malen actinomyceten aangetoond en kon er eenmaal een anaërobe stam uit worden gekweekt.

Patiënt werd zonder succes behandeld met joodkali, hoge doses sulfadiazine, röntgenbestraling, bloedtransfusies enz. In October 1949 kwam hij onder mijn behandeling. Voor sulfadiazine was hij overgevoelig geworden; hij reageerde met een ernstige leucopenie. Ondanks hoge doses penicilline, 1.500.000 E. per dag, bleef de temperatuur intermitterend (schommelend tussen 36.8° en 39.5°), waarna hij gedurende 2½ maand bovendien 1½ g streptomycine per dag kreeg, terwijl na enige weken tevens 1 g per os en driemaal in de week 100 mg lokaal via de fistelopening in het diepliggende buikabsces gebracht werd. (Gedurende deze periode werden actinomyceten uit de pus gekweekt; de kolonies stierven echter na enige dagen, zodat verder onderzoek onmogelijk was.)

Daar ook hierna geen verbetering volgde, werd op 16 Februari 1950, ondanks het feit, dat actinomyose niet tot het indicatiegebied voor de behandeling met aureomycine behoort, ten einde raad toch met de toediening van dit middel, 2 g per dag, begonnen. De temperatuur daalde kritisch, bleef 2 dagen subfebriel en is sindsdien volkomen normaal. Het uitgebreide infiltraat aan de achterste buikwand rechts neemt af. De fistels secernereren niet meer. De algemene toestand is zeer veel verbeterd.

Misschien hangt de sterke verbetering samen met de werking van het aureomycine op de menginfectie. Uit de etter konden nl. ook Staphylococci aurei worden gekweekt, die uiterst weinig gevoelig waren voor penicilline en matig gevoelig voor streptomycine.

Een definitief oordeel over de werkzaamheid van aureomycine op het actinomyceuze proces zelf valt thans nog niet definitief te vellen. Toch meen ik, dat het, op grond van deze waarneming, geïndiceerd is in gevallen van actinomyose, waarbij andere chemische en antibiotische therapie faalt, zeker een poging te wagen met aureomycine.

Rotterdam, St. Franciscus Gasthuis, 20 Maart 1950

J. A. G. TEN BERG

AUREOMYCINE EN CHLOROMYCETINE BIJ ACTINOMYCOSE

In de beantwoording van de vraag of chloramphenicol (chloromycetine) invloed heeft op actinomyceten is zonder vermelding van bron ontkennend geantwoord (blz. 755).